

РЕШЕНИЕ

№ 10786

гр. София, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разглежда докладваното от СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ Гражданско дело № 20211110162054 по описа за 2021 година

иск с пр.осн. чл. 411, ал. 1 от КЗ:

Ищецът - „....“, в исковата си молба и уточнение на същата от 03.02.2022г., моли да се осъди ответникът да му заплати сумата от 1 000 лева (част от общо дължимите - 23 466,60 лева, като в о.с.з. от 02.06.2022г. претенцията е увеличена до пълния си размер), обезщетение по щета № 44012131912308, ведно със законната лихва;

Претендира и разноси.

Ответникът – „...“, оспорва иска:

- имало 50 % съпричиняване.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа страна:

Представеният протокол обвързва съда като фактология (в тази връзка: Р. № 85 от 28.05.2009г. на ВКС, т.д. № 768/2008г.; Р. на ВКС № 24 от 10.03.2011г., т.д. № 444/10, I т.о.; Р. № 29 от 17.05.2008г. по т.д. № 535/2008г. на ВКС, II т.о.; и Определение № 372 от 18.06.2010г. по т.д. № 209/2010г., т.к., II т.о. на ВКС / арг. и от чл. 189, ал. 2 от ЗДП), в случая: участник 1 – С. (МПС, ДК№, марка „....“, модел „Голф“) се е движел по „....“, като в района разколна към бул. „България“, участва в ПТП с движещия се в същата посока Участник 2 – И. П. (МПС, ДК№ ..., марка „Мерцедес“, модел „С 560 4Матик“).

Образувано е ОХ дело (9230/20г. по описа на СРС), като с Решение от 07.04.2021г. съдът е признал обвиняемия С. П. В., за виновен в това, че на 20.04.2019 г. около 23 часа и 30 минути в град София, при независимо съпричиняване с И. Е. П., и при управление на моторно превозно средство – лек автомобил, марка „...“, с ДКН № ... по бул. „Околовръстен път“ с посока на движение от бул. „Черни връх“ към бул. „Братя Бъкстон“ и в района на пътната връзка с бул. „България“ е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: чл. 25, ал. 1 от ЗДвП: *„Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното П.ожение, посока и скорост на движение“*, като извършвайки маневра *„завиване надясно за навлизане по друг път“* – за навлизане в отбивката за разклона за бул. „България“, не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат по пътя и не се е съобразил с П.ожението, посоката и скоростта на движение на останалите превозни средства - л.а. „Мерцедес“ с ДКН № ... МК и по непредпазливост е причинил ... - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „Б“, пред. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пред. 3 от НК, поради което и на основание чл. 78а, ал. 1 от НК го ...“

Според ТР от 06.11.2013г. № 6/2012г., т. 15 - Решението по чл.78а НК, с което наказателният съд освобождава подсъдимия от наказателна отговорност и му налага административно наказание, е приравнено по значение на влязла в сила присъда и по смисъла на чл. 83, ал. 1, т. 4 от ГПК; обвързаността на гражданското производство от наказателното е предмет на Решение № 25 от 17.03.2010г. по т.д. № 211/2009г., т.к., II т.о. на ВКС: От граматическото и логическо тълкуване на чл. 222 ГПК (отм.), чийто аналог е чл. 300 от действащия ГПК, се налага разбирането, че по изрично разпореждане на закона влязлата в сила присъда е задължителна за съда, разглеждащ гражданско правните последици от конкретно деяние, но само относно това, дали то е извършено или отрецено, дали е противоправно и дали деецът е виновен. Следователно присъдата на наказателния съд се П.зва със сила на пресъдено нещо единствено за изчерпателно посочените в чл. 222 ГПК (отм.), респ. възпроизведени в чл. 300 ГПК, обстоятелства.

Следователно въведеното от законодателя с чл. 222 ГПК (отм.) ограничаване на обективните граници на силата и на пресъдено налагат извод, че осъдителна или оправдателна, обвързващата сила на присъдата винаги предполага тъждество между деянието, предмет на същата и деянието, което е предмет на доказване в исковия процес пред гражданския съд.

Мотивите на решението на наказателен съд, а и разпитите, проведени в различно производство НЕ представляват годно доказателство по смисъла на ГПК (Присъдата не е задължителна за гражданския съд за поведението на лицата, за които това не е предвидено от НК като елемент от фактическия състав на деянието, а преценяването на степента на

допринасянето е възможност само на гражданския съд - Решение № 392 от 11.03.1976г. по гр.д. № 95/76г., I г.о.; Решение на ВКС по т.д. № 368/10г., т. д. № 368/10г., ТК, I-во отд: Или влязлата в сила присъда относно размера на присъдените вреди, когато последните са елемент от фактическия състав на престъплението формира сила на пресъдено нещо, поради което е задължителна за гражданския съд; Решение № 55 от 30.05.2009г. по т.д. № 728/2008г., т.к., I т.о. на ВКС: Визираният по-горе въпрос е свързан и с отказ за преценка и обсъждане на доказателства по повод на възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, при наличие на приключило наказателно производство със споразумение по чл. 414з НПК. Той е и съществен, предвид характера на предявения иск и преценката по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, с оглед определяне размера на обезщетението, като е разрешен от апелативната инстанция в противоречие с трайната практика на ВС и ВКС - гражданска и наказателна колегия - н. д. № 41/81 ОСНК. В тази насока, решаващият съд е следвало да зачете константната практика, че влязлата в сила присъда /споразумение/ има доказателствено значение за вината, противоправността и деянието само на извършителя на престъплението, за деянието, за което му е било наложено съответно наказание. Предмет на изследване в наказателното дело е поведението на увредителя, затова преценката за извършеното от него е задължителна за гражданския съд, а поведението на пострадалия не е предмет на присъдата, освен, ако съпричиняването не представлява елемент от състава на престъплението, и не е било предмет на изследване в наказателното производство по конкретното дело. Практиката на НК в тази насока е относима и към гражданските и търговските дела, предвид произнасяне по въпроси, които са в някои от случаите преюдициални и определящи по отношение на съдебните производства, основани на института на неправомерното увреждане или свързани с прилагане на правилата на застрахователното право; също Решение № 43 от 16.04.2009г. по т.д. № 648/2008г., т.к., II т.о. на ВКС; Решение № 221 от 21.06.2011г. по гр.д. № 399/2010г., г.к., III г.о. на ВКС: съобразно разпоредбата на чл. 414и, ал. 1 НПК (отм.) одобреното от съда споразумение за прекратяване на наказателното производство има последиците на влязла в сила присъда, а разпоредбата на чл. 222 гпк (отм.), респ. чл. 300 ГПК установява, че влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца. с оглед обвързващата сила на присъдата за гражданския съд следва да се приеме за установено по делото, без да може да пререшава въпроса за причинените неимуществени вреди и размера на обезщетението им; и Определение № 449 от 13.04.2011 г. по гр. д. № 1237/2010г., г.к., III г.о. на ВКС.

Съдът постановява решението по спора въз основа на доказателствата, събрани по конкретното дело, в открито заседание с участие на страните. Той не може да се позовава на събрани извънсъдебно доказателства и дори на доказателства, събрани по друго дело - Решение № 84-II от 05.05.1983г. по гр.д. № 263-II/82г., I г.о.; също Решение № 183 от 22.11.2010г. по т.д. № 30/2010г., т.к, II т.о. на ВКС; Решение № 55 от 30.05.2009г. по т.д. № 728/2008г., т.к., I т.о. на ВКС; Решение № 43 от 16.04.2009г. по т.д. № 648/2008г., т.к., II т.о. на ВКС).

Събрани са гласни доказателства – разпитани са св.св. П., В. (показанията им са преценени по реда на чл. 172 от ГПК, тъй като са участниците в инцидента, а вторият е и санкционираният водач), С. (показанията му са преценени по реда на чл. 172 от ГПК, тъй като има дело с втория застраховател) и Н.. От тях се установява, че:

- св. П.: карал второто МПС. Движел се движех се в посока от кв. „Младост“ към кв. „Люлин“ по Околовръстен път. Някъде срещу бензиностанция „Шел“ или ОМВ се престоил от най-лява лента за направо, в най-дясна лента за направо. И в този момент, малко преди отбивката за бул. „България“ посока център, една кола го ударила от ляво. Направо имало три ленти. Той бил в най-дясната лента за направо. Ударът настъпил в неговата лента. На неговата кола отпред отляво, пострадали преден десен калник, предна дясна врата и задна дясна врата. Ударът го отклонил от пътя и влязъл в канавката и се преобърнал на другата страна. Струва му се, че другата кола се движела в най-лява лента и искала да направи завой надясно. Той се движел направо и искал натам да продължи. Неговата кола била тотална щета. Преди удара натиснал спирачка с лека маневра в дясно. Движел се с около 80 км.

Била му повдигната наказателна отговорност и съдът решил, че поради искане на пострадалото лице, делото трябва да се прекрати по отношение на него;

- св. В.: управлявал първия л.а. Прибирал се от квартал „Младост“ към кв. „Княжево“. Като минал през бул. „Черни връх“ и на задното огледало видях как го приближава нещо много бързо. Бил в крайна лява лента и тръгнал да се престроява в средна лента. Колата го заобиколила в най-дясна лента, докато се престроявал и продължила надолу. Около камерата на бензиностанция „Шел“, понеже там имало стационарна камера, обикновено там винаги хората намалявали и „Мерцедесът“, който го изпреварил също намалил. Свидетелят продължавал да кара в неговата си лява лента и трябвало да завие по отбивката за бул. „България“. „Мерцедесът“ бил пред него (заради него свидетелят се престоил в крайна лява в средна лента). Пуснал мигач и се престоил се в дясна лента, и предприел маневрата да завие, когато станала катастрофата на отбивката. Не знае с каква скорост се движел „Мерцедесът“, но била с по-висока скорост от 80 км. Вторият водач не бил предприел нищо за да избегне удара.

Когато тръгнал да се престроява от крайна дясна лента, за да се завие по отбивката, нямало кола, когато погледнал (*вероятно се има предвид огледалото за задно виждане*). След това не спорили с момчетата, за това чия е вината. Свидетелят карал с не повече от 60 км., преди това с малко повече от 80 км/ч.

Движел се в крайна лява лента, когато зад него тръгнал да го настига „Мерцедесът“. Съответно той му присветнал и г-н В. тръгнал от лявата към средната лента, в този момент вторият л.а. го задминал от дясно и отишъл отново в лявата (крайна) лента. Ударът станал на отбивката, която е 4-та лента за завиване най-дясно и когато влезли в дъгата на завоя. Свидетелят бил блъснат, след като бил настигнат, като ударът бил страничен.

Първоначално съдели и двамата водачи – него за непредпазливост, за това, че не се уверил предварително, че маневрата е безопасна.

Първите двама свидетели са поставени в Очна ставка (чл. 174 от ГПК): св. П. приема, че неговата теза е правилната, а св. В. – приема, че и двамата са виновни.

- св. С. (разпитан по Skype): бил в „Мерцедеса“, като ударът станал в най-крайната дясна лента. Лентите били четири. „Голфът“ направил рязък завой от крайна лява до крайна дясна. Колата се превъртяла и загубил съзнание; и

- св. Н. (разпитан Skype): Движел се с л.а. марка „Сеат“ (не е участник в инцидента), в средната лента на Околовръстното, посока „Цар Борис“. Някъде около „Царско село“ забелязал зад него, на огледалото за обратно виждане от ляво и от дясно бясно приближаващи се светлини в далечината. Приблизиха два автомобила. Единият, този, който му бил от дясната страна се опитал да завие посока бул. „България“, а този, който му бил от лявата страна се опитал да го последва, като се разминал с предницата на неговата кола с около П.овин метър. Буквално го засякъл. След това, видял, че едната кола излетяла във въздуха. Едната кола била марка „....“, а другата марка „Мерцедес“. Може би „Мерцедесът“ му бил отляво, но не е сигурен. Свидетелят се движел с около 80 км/час. Те се движели може би два пъти по-бързо от него. Ограничението било 80 км/час. Единият се движел в крайна лява лента. Другият се движел в крайна дясна лента. Колата, която и се движела от ляво се опитала да завие и да се спусне към бул. „България“, но била с много голяма скорост и може би тя се обърнала.

Колата, която се движела в крайна лява лента, направила десен завой. Ударът настъпил в крайно дясно. Това било точно на влизането, където се разклоняват пътя на към пускане бул. „България“ и бул. „Цариградско шосе“. Счита, че това било гонка.

В о.с.з. от 03.02.2022г. на ищеца е дадена възможност да се снабди с материалите по наказателното дело, които могат да се П.зват в това производство. Такива не бяха представени.

Депозирано е заключение на СТЕ, неоспорено от страните (първоначално ищецът изложи възражения, но те бяха оттеглени след уточнението на експерта) и прието от съда, като компетентно изготвено. От него, както и от разпита на в.л. в о.с.з. от 02.06.2022г., се установява, че:

На 20.04.2019г. в гр. София е настъпило ПТП между л.а марка „.... Голф“, с рег. № .., и л.а. марка „Мерцедес“, с рег. № .. Л.а. „Мерцедес“, се е движел по „Околовръстен път“ в посока от бул. „Черни връх“ към бул. „Братя Бъкстон“. В същото време, по същия булевард и в същата посока се движел л.а. марка „....“. Било през тъмната част на денонощието, видимостта на пътното платно се осъществявала от уличното осветление и светлината от фаровете на леките автомобили. Пътното покритие било от асфалт, който бил сух, без неравности и наклони, без посипаности.

Има скица в материалите по делото (НОХД) за превозните средства как са напуснали платното за движение. Най-дясната лента е за завой надясно, тя може да продължи направо

и за това в.л. е приело, че там е настъпил ударът, защото може да се продължи направо, но ще се пресече тази непрекъсната линия. По делото няма огледен протокол, а само е приложена скица на л. 53. Там е схемата. Скицата, която е посочена се съдържа в АТЕ по наказателното производство. Тя отразява огледния протокол. Всяка скица, която се изготвя отразява огледния протокол и съответно разП.ожението на превозните средства след настъпване на произшествието. Експертът приема, че тя е изготвена коректно.

Платното за движение по ул. „Околовръстен път“, в района на процесното ПТП, в посоката на движение на двата автомобила, се състои от четири ленти за движение. Най-дясната лента за движение е предназначена за движение само на дясно към бул. „България“ и е разделена от останалите с двойна непрекъсната линия. Останалите три ленти за движение са предназначени за движение само направо, като са разделени помежду си от единична прекъсната линия.

Л.а. марка „Мерцедес“ първоначално се движел с висока скорост в най-лявата лента, при което застигнал лек автомобил „....“, който също се движел в тази лента. Тогава водачът на лек автомобил „....“ се престроил в съседната дясна лента, а л.а. „Мерцедес“ го изпреварил и продължил движението си с висока скорост. Водачът на л.а. „....“ решил да последва изпреварилия го автомобил и така двете превозни средства се движили заедно до отбивката за бул. „България“, където преди отбивката едновременно от двете страни изпреварили лек автомобил „Сeat“, управляван от свидетеля П. Ц. Н..

В един момент лек автомобил „Мерцедес“ се престроил от най-лявата лента за движение направо в най-дясната лента за завой надясно към бул. „България, но продължил движението си с висока скорост направо по тази лента, без да има намерение да завива към бул. „България“. След извършване на маневрата по смяна на лентите л.а. „Мерцедес“ вече се намирал по-назал от лек автомобил „....“, но се движел с по-висока скорост и го настигал. Скоростта на лек автомобил „Мерцедес“ била около 107 км/ч, а разрешената максимална скорост за движение в този участък била 80км/ч.

В същото време, със скорост около 78 км/ч, в съседната отляво на лек автомобил „Мерцедес“ пътна лента, тоест третата от ляво на дясно и предназначена за движение направо, се движел лекият автомобил „....“.

В района на отклонението към бул. „България“ водачът на л.а. „....“ предприел маневра завиване на дясно, навлизайки в крайната дясна пътна лента предназначена за завой към бул. „България, по която в този момент направо се движел лек автомобил „Мерцедес“. При това отклонение надясно, траекториите на двете превозни средства се пресекли и настъпил удар между тях.

Максимално разрешената скорост за движение в този участък на ул. „Околовръстен път“ е 80 км/ч. В момента на удара л.а. „Мерцедес“ се е движил в най-дясната лента за движение, а л.а. „....“ е бил частично навлязъл в най-дясната лента за движение. Предната лява зона на л.а. „Мерцедес“ се ударила в страничната задна дясна зона на лекия автомобил „....“, П.учил се приплъзващ удар по страничната дясна част на лек автомобил „....“, като вследствие на

удара л.а. „Мерцедес“ се отклонил на дясно, завъртял се с лявата си част напред, излязъл извън платното движение, ударил се в канавката, след което се преобърнал. След удара лекият автомобил „...“ също навлязъл в тревната площ от дясно и се установил на място.

Щетите по л.а. марка „Мерцедес“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото произшествие.

Стойността необходима за възстановяване на л.а. марка „Мерцедес“, изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП е 146 487,41 лева.

По данни от Мотиви към Решение № ... от 07.04.2021 г. - лист № 101-102 от делото – л.а. „Мерцедес“ се е движил със скорост 107 км/ч, а лек автомобил „...“ със скорост 78 км/ч. Без съобразяване с мотивите по НОХД решение, скоростта на движение и на двата автомобила не би могла да се определи, тъй като няма способ и методика за това.

Непосредствено преди настъпването на процесното ПТП, водачът на л. а. „...“ се е движил в най-лявата пътна лента, след което се е насочил на дясно в посока отбивката за бул.

„България“, пресичайки трите ленти за движение направо и навлизайки частично в най - дясната лента.

Водачът на лек автомобил „Мерцедес“, преди настъпването на процесното ПТП се е движил в най-дясната пътна лента направо.

От техническа гледна точка и от приложените по делото доказателства, може да се направи извод, че произшествието е било предотвратимо ако:

- водачът на л.а. „...“ не се е отклонил надясно и е пресякъл траекторията на лек автомобил „Мерцедес“;

- ако водачът на ла. „Мерцедес“ е управлявал превозното средство със скорост до максимално допустимата за процесния участък, а именно 80 км/ч.

Действителната (средната пазарна) стойност на процесният лек автомобил марка „Мерцедес“ към датата на настъпване на застрахователното събитие е 158 991 лева (92,14% от неговата действителна стойност – 123 803 лева), и в случая е налице тотална щета.

Стойността на запазените части на лек е: 39 748 лева. Стойността на застрахователното обезщетение за определена при условията на тотална щета и след приспадане на запазените части, в размер на 25 %, е: 119 243 лева.

Като се изключи скицата и мотивите към наказателното решение може да се приеме следното – на 20.04.2019г. около 23,30 ч. л.а. марка „Мерцедес“ се движи по Околовръстен път в третата лента от ляво надясно, или крайната дясна лента за движение направо в посока бул. „България“ и на пътния възел, който свързва Околовръстен път с бул. „България“ бива ударен от л.а. марка „...“, който се придвижва от крайна лява лента в трета лента от ляво на дясно или крайна дясна лента за движение направо. Съгласно показанията на свидетеля П. Н. и двете превозни средства са се движили с над 80 км/ч.

Относно това кое се кредитира от показанията на свидетелите и експертното заключение, е взето становище в „от правна страна“.

от правна страна:

Съгласно нормата на чл. 411, ал. 1 от КЗ, в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". Когато вредата е причинена от водач на моторно превозно средство, който има валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на увреденото лице, може да предяви претенцията си към причинителя само за размера на причинените вреди, които надхвърлят размера на застрахователната сума по договора за задължителната застраховка, както и за вредите, причинени от водача на моторното превозно средство, за които застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е отказал да заплати обезщетение на основание чл. 494.

Първият свидетел е този, който е управлявал л.а. марка „Мерцедес“. На Околовръстния път, по който се е движел, е имало 4 платна. Той признава, че е бил в най-дясното, като нямал намерение да завие към бул. „България“, където бил ударен от ляво от втория л.а. марка „....“. Той е нямал право да се движи по нея, тъй като тя е била предназначена само за водачите, които искат да се отклонят от околовръстния пръстен и да навлязат в столицата. Вещото лице сочи, че там има двойна непрекъсната линия.

Съдът напълно споделя изложеното от в.л. относно скицата, намира се на л. 53 от Делото – тя е официален документ, който отразява наличния огледен протокол, който като веществено доказателство, е годен да бъде взет предвид (Огледът е способ да се съберат веществени доказателства, които не могат да бъдат представени в съда и приложени към делото. Затова протоколът за оглед трябва да бъде така съставен, че да отрази пълно и точно събраните веществени доказателства, чието онагледяване може евентуално да стане и с нарочна окомерна скица, като показанията на свидетелите, заключението на вещото лице и становищата на страните се свързват със събраните веществени доказателства. Иначе втората инстанция не е в състояние да провери обосноваността на изводите на съда от извършения оглед - Решение № 1510 от 27.VI.1977 г. по гр. д. № 690/77 г., I г.о., решението е цитирано от проф. Сталев в статията – „Критичен преглед на практиката на ВС по ГПК-1977“; също: Решение № 1300 от 24.11.2008 г. на ВКС по гр. д. № 4392/2007 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията ..). Разликата между свидетелски показания и експертно заключение, от една страна, и скицата (от друга) е че в първия случай става въпрос или за гласни или за комбинация от писмено и гласно доказателствено средство. Такива съгласно нормата на чл. 11 от ГПК по правило не могат да се приемат в граждански процес, тъй като практически няма възможността, както на страните, така и на съда, да се зададат въпроси, и така и може да се прецени доколко те са достоверни и обективни. Самата скица може да се приеме и като несвършена (тъй като е схематична и ръчно изготвена), но целенасочено (с оглед предмета

на процеса) изготвена снимка на местопроизшествието. Съобразно цитираната по-горе практика, огледният протокол е допустим в гражданския процес, а процесната скица го копира до доказване на противното от страна на ищеца, който е запознат с ангажираните в наказателното производство материали, но не ангажира такива (които евентуално да оборват становището на експерта – т.е. че няма изготвен огледен протокол или че той е възпроизведен некоректно).

Всичко изложено до тук относно скицата е само за пълнота, тъй като поведението на застрахования при ищеца водач се установява и от собствените му показания (най-вече), а и от тези на св. Н.. Съдът кредитира основно именно показанията на последния, за разлика от тези на двамата участници в инцидента, като приема, че те (несигурни в целта на това производство се опитват да представят защитна версия за поведението си). Третия свидетел явно е бил близък на единия от водачите, а и в показанията му няма съществени подробности (осен че потвърждава фактологията за лентите на движение на двамата водачи). Г-н Н. е единственият, който няма какъвто и да е личен интерес и не е близък на участниците в него. Той сочи, че се е движел с около 80 км/ч. Това е нормално скорост за този участък от пътя (при установяване на обективната истина, съдът може да си служи и с човешки презумпции - Решение № 400/13.04.55 г., по гр.д. № 1962/55 г., на I г.о. / неустановените от закона предположения не са нищо друго освен заключения на съдията за истинност на един оспорен факт от наличните установени и потвърдени факти). Той е бил задминат и от двата автомобила и то бързо, което означава, че скоростта и на двамата е надхвърляла с много разрешената – 80 км/ч. Аргумент в тази насока е и обстоятелството, че явно шофьорите, участвали в инцидента, не са преценили, че има вероятност да се сблъскат – не са видели или обърнали достатъчно внимание на опонента си в гонката, тъй като именно това се е случило, като причината отново е била прекалено високата скорост. И в началото на показанията на св. В. се описва именно това.

Експертното заключение в частта относно скоростите на двата автомобила не може да се възприеме, тъй като не е съобразено с доказателствената маса, налична (или по-точно приета) по делото (доколкото заключението на вещото лице е доказателствено средство, то, като всички такива, се преценява и обсъжда от съда в мотивите на решението заедно с другите доказателства по делото, без последният да е длъжен да го възприеме (чл. 202 ГПК), дори и когато страната не е направила възражения срещу него - Решение № 108 от 16.05.2011г. по гр.д. № 1814/2009г., IV г.о. на ВКС; Следователно заключението на вещото лице не става абсолютно доказателство по делото, ако страната не е направила възражения срещу него - Решение № 932 от 25.09.1991г. по гр.д. № 699/1991г., I г.о. на ВС; и съдът не може да възприема заключението на вещото лице безкритично – Р. № 710 от 26.10.2007г. по т.д. № 327/2007г. на ВКС, ТК).

За да възприеме подобна фактическа обстановка (изложеното от в.л. без частта относно скоростите), съдът намира и аргумент в показанията на г-н П.. Той сочи, че наказателното производство по отношение на него е било прекратено поради волеизявление на пострадалия (явно негов познат), но в нито един момент дори не намекна, че няма вина за

случилото се, като това се отнася и до очната ставка – „*моята теза е правилна*“, но всъщност такава по-скоро няма изложена.

Вината на втория водач е установена с решение приравнено на присъда – той не е съобразил маневрата си с останалите участници в движението (в частност първия свидетел), а освен това се е движел с превишена скорост. Маневрата е била също неправилна, тъй като е следвало да е плавна, а не рязка от крайна лява до крайна дясна (арг. от чл. 35, ал. 1 от ЗДП).

Както бе посочено, г-н П. се е намира в неправилата за него лента, а с това е и затруднил маневрата на г-н В.. Той също се е движел със съществено превишена скорост, което е довело и до обръщането на автомобила и тоталната щета.

И двамата водачи са участвали в гонка.

При това П.ожение съдът намира, че вената, както е констатирал и наказателния съд, е споделена и то при равен процент.

Стойността на щетата е $119\,243 \text{ лева} / 2 = 59\,621,50 \text{ лева}$. Това е повече от дължимото, тъй като ищецът е приел, че щетата е в размер на $117\,408 \text{ лева} / 58\,704 \text{ лева} + 15 \text{ лева}$ (ликвидационни разходи) = 58 719 лева.

Ответникът е заплатил извънсъдебно именно толкова 58 719 лева.

Или, искът е неоснователен.

Само за пълнота следва да се посочи и следното: първоначално искът е предявен като частичен. Идеята на ищеца е била, както е видно и от последвалото увеличение на претенцията, да се прецени, съобразно заключението на в.л., размера на щетата. Това е неправилен подход. Ако искът бе уважен, законната лихва щеше да се дължи върху първоначалните 1 000 лева от датата на депозиране на иска (29.10.2021г.), а върху горницата от 02.06.2022г. (Решение № 63 от 28.05.2010 г. на ВКС по т. д. № 637/2009 г., I т. о., ТК, докладчик ..., увеличението на иска /стига да не е бил частичен/ се счита сторено от момента на депозиране на исковата молба: Увеличението на иска, съобразно разпоредбата на чл. 116, ал. 1, пр. 2 ГПК (отм.) е промяна на неговия петитум, при която ищецът наред или вместо предявения петитум заявява нов. За да се разграничи, обаче от предявяването на нов иск по този ред, различен от вече предявения, цитираната норма изрично забранява едновременното изменение на петитума и основанието на иска, като по този начин изключва възможността с изменението на петитума да бъде предявен нов иск. Изменението на размера на иска - неговото увеличаване или намаляване не може да бъде възприето като нов иск - различен от вече предявения. Този извод произтича и от правните последици на решението, с което съдът се произнася по изменения петитум - еднакви, както за първоначално предявения, така и за изменения - и главно от невъзможността увеличеният размер да бъде предявен самостоятелно. Само в хипотеза на частично предявен иск,

когато спорното право е заявено като част от цялото, спрямо която се формира силата на присъдено нещо, увеличението на иска съставлява заявяване на друга част и в този смисъл съставлява нов допълнителен иск, по който следва да се формира диспозитив, като за незаявените части от иска ищецът разполага с възможност да предяви, нов иск, независимо от вече предявения. Увеличаването на размера на иска, който обхваща цялото спорно право може да се третира като допуснато от ищеца неточно формиране на неговия размер, която неточност се отстранява именно чрез обсъждания процесуален способ - чл. 116, ал. 1 ГПК (отм.). Следователно, след като ищецът предявява иска в целия му размер и съответно изчерпва спорното право, то и правните последици се преценяват от заявяване на исковата молба и по отношение на изменения петитум, в частта относно размера му, тъй като иска се определя като единство на основание и петитум. Предявеният осъдителен иск от титуляра на субективното право, чиято защита се иска срещу длъжника по него, прекъсва погасителната давност - арг. чл. 116, б. "б" ЗЗД и давност не тече по време на целия процес, съобразно чл. 115, ал. 1, б. "ж" ЗЗД. Или началният момент, от който спира да тече погасителна давност е датата на завеждане на иска, спрямо целия заявен и окончателно прецизиран размер, в това число и сумите, с които същият е бил увеличен в хода на висящия процес).

В този случай адекватното поделение е предявяване на иск за малка сума, като в самата искова молба се посочи, че след установяване на реалната стойност, претенцията ще бъде увеличена.

по разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК на ответника се дължат разноски и юрисконсултско възнаграждение - **800 лева**.

Воден от гореизложеното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „...“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София 1000, ..., представлявано от изп. директори ..., съд.адр.: ..., ... чрез адв. А. Б. - САК, срещу ...", ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., e-mail: ...; .., представлявано от ... заедно с всеки един от изпълнителните директори, иск с пр.осн. чл. 411, ал. 1 от КЗ за заплащане на сумата от 23 466,60 (двадесет и три хиляди четиристотин шестдесет и шест лева и шестдесет стотинки) лева, недоизплатена обезщетение по щета № ..., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, „..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София 1000, ..., представлявано от изп. директори ..., съд.адр.: ..., ... чрез адв. А. Б. - САК, да заплати ...", ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ..., e-mail: .. i..., представлявано от ... заедно с всеки един от изпълнителните директори, сумата от **800 (осемстотин) лева**, сторени деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____